

[Erhard Jakobsen]

Hr. Gert Petersen skal ikke tro, at sympatien og forståelsen for folk med 50 kr. i timen er mindre i regeringspartierne end i hans parti, men vore partier har bare mod til at sige til de folk: vi er ikke, som verden ser ud, i stand til at hjælpe jer i øjeblikket. Følg os nogle år endnu, så er der udsigt til, at det kan begynde at hjælpe. Det er dér, sandheden, som skal siges til vælgerne, ligger, og det er det, vi prøver at gøre.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg ville så forfærdelig gerne have haft at vide allerede nu af finansministeren, hvad det var for nogle finanspolitiske stramninger, der var indbygget i de tal, vi blev præsenteret for både i regeringens og i socialdemokratiets skitser for 1986 og 1987, men det får vi vel opklaret. Men jeg tror, der er noget mystik i det.

Til finansministerens bemærkning om, at det var dollaren, der fik det til at gå galt med betalingsbalancen i Danmark, vil jeg svare, at sandheden er, at betalingsbalancen er ringere i Danmark end i de fleste andre lande. Dollarkursen er jo ikke noget specielt dansk fænomen. Det er det, der ligesom sætter et spørgsmålstejn ved effektiviteten i regeringens økonomiske politik.

Det er godt med denne indkomspolitiske teori om, at jo lavere lønninger, jo bedre konkurrenceevne. Det er ikke nogen grundlæggende forkert teori. Det er kun et spørgsmål om, hvordan man kan dosere det. Det er klart, at man kan drive det så vidt, at man kan sige: hvorfor skal vi stoppe ved nul? Vi kunne nedsætte lønningerne, og vi kunne jo, som statsministerens yndlingsøkonom i et af sine klare øjeblikke har sagt, nedsætte lønningerne til indisk niveau, for så kunne vi nemlig konkurrere med den indiske tekstilindustri på det indiske hjemmemarked. Men når vi skal snakke konkurrenceevne, så indgår der også andre komponenter i den end lønudgiften. Der indgår den teknologiske udvikling, investeringslysten, samarbejdet på arbejdsmarkedet. Spørgsmålet er, om regeringen og de radikale ikke i deres dosering af indkomspolitikken har overskredet nogle grænser for, hvad der kan fungere på alle de andre punkter, og så er vi for alvor kommet

fra asken i ilden i en økonomisk politik, der ikke har virket hidtil.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Der må være noget galt med hr. Erhard Jakobsens hukommelse. Jeg har selvfølgelig ikke sagt det samme ved tidligere overenskomstindgreb – af den enkle årsag, at der ikke ved noget tidligere overenskomstindgreb er blevet påtvunget lønmodtagerne et lønloft på henholdsvis 2 og 1½ pct. Det, hr. Erhard Jakobsen tænker på, er, at jeg også ved tidligere overenskomstindgreb har talt imod indgrebet som sådant, og det er rigtigt, men det har ikke betydet, at jeg hver eneste gang har sagt, at det var den rene elendighed. Jeg husker f.eks. et indgreb, hvor vi vendte os imod selve indgrebet, men hvor den femte ferieuge var tilføjet, og den stemte vi da for. Jeg tror såmænd egentlig, at befolkningen forholder sig fifty-fifty til spørgsmålet om indgreb. Jeg er imod det, men det kan da godt være, at et flertal ude i befolkningen måske foretrækker det fremfor en faglig kamp, hvad ved jeg, men jeg ved, at det store flertal ude i befolkningen må føle sig fantastisk angrebet af dette indgrebs indhold. Det er det, jeg taler om her, og jeg siger, at jeg aldrig tidligere har været ude for et indgreb, hvis indhold var så brutalt og asocialt, og derfor tror jeg, at vi får de stærkeste reaktioner.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Det er hér, at hr. Gert Petersen tager fuldstændig fejl, og det gør han jo gentagne gange, fordi det er hamrende ligeegyldigt, om lønnen stiger med en krone fra 50 til 51; det, der tæller, er trods alt, hvad lønmodtageren får for denne ene krone. Ulykken tidligere har netop været, at man har fået langt større lønstigninger. Til gengæld har man haft en inflation på 12 pct. og et renteniveau på 22 pct., og så har man kunnet være helt stensikker på, at selv om man så havde fået en lønforhøjelse på 20 pct., var man ringere stillet end ved at få en lønforhøjelse på 2 pct. Det er den form for argumentation, som gør, at lønmodtagerne selvfølgelig bliver fuldstændig forvirrede, for de er jo lige ved at tro på det, hr. Gert Petersen siger. Når man mang-